

Ker zadnje čase prejemam vse več vprašanj lastnikov igrišč, kako je z njihovimi odgovornostmi in kako izbrati ponudnika pregleda, ki je ustrezno usposobljen, sem se odločila, za splošno dobro in v izogib morebitnim nepotrebnim stroškom, zapisati nekaj na to temo.

Sem pristaš, da mora pri ljudeh ponovno vznikniti morala in odgovornost nad aktivnostmi, ki jih delamo, kar pa pomeni, da kot lastnik igrišča, kakor tudi kot izvajalec pregleda, odgovorno ravnaš do svoje lastnine ter da oceniš stopnjo strokovnega znanja zahtev, po katerih izvajaš pregled. Pa naj se to nanaša na poznavanje standarda EN 1176, EN trampolini, napihljiva igrala, trampolini, vrvni parki, vodni tobogani, ... Kot je znano, je v pripravi revizija vseh delov standardov za varnost na otroških igriščih (EN 1176), kakor tudi EN 1177, ki je osnova za akreditirane laboratorije, ki izvajajo testiranje varnostnih podlag. Člani CEN TC 136 SC 1 smo prejeli tudi predlog, da se prej omenjena družina standardov preoblikuje v ISO standard, kar bi zadevo dvignilo še na višji nivo resnosti. Ampak o tem kdaj drugič.

Opaža se, da kot lastniki igrišča vse prepogosto pozabimo na zagotavljanje ustrezne varnosti na igriščih. Samoumevno je, da na javnih toaletah vidimo zapise o zadnjem čiščenju. Kaj pa otroška igrišča? Še vedno je preveč neobvladovanih in nevarnih igrišč. Kot odrasli pa se radi hvalimo z izreki: »Otroci so naše bogastvo.«, »Na otrocih sloni naša prihodnost.«. Pa to res drži? Sprejmemo, da moramo jeklenega konjička, ki nam omogoča prevažanje iz točke »A« na točko »B« letno ustrezno obvladovati (menjava gum, tehnični pregled izpravnosti vozila oziroma podaljšanje veljavnosti registracije). Pri otroških igriščih to nikakor ne bi počeli. Uporabljajo pa jih najbolj ranljive ciljne skupine, ki niso sposobne identificirati nevarnosti, ki izhajajo iz neustreznega vzdrževanja oziroma iz neustrezne konstrukcije igrala, ipd.

Enaka je tudi situacija glede ponudnikov izvajanja pregledov. Slabo poznavanje zahtev standarda in s tem napačna interpretacija v praksi, izvedba pregledov brez ustrezne opreme, nepoznavanje razvojnih stopenj otroka in še bi lahko naštevala, gre v slabo lastniku igrišča, kateremu se nalagajo korekcije, ki pogosto nimajo osnove, na katero se sklicujejo pregledniki. Zavedati se moramo, da morajo na igrišču biti tveganja, koristna tveganja, ki so povezana s starostjo otroka. Kar pa mnogi zaradi pomanjkanja strokovnega znanja tolmačijo napačno ali enostavno prezrejo in želijo narediti okolje čim bolj »varno«, tako kot npr. delovna okolja odraslih. Razumevanje besede »varno« povezujejo z okoljem, v katerem niso možne poškodbe oziroma nevarnosti, ampak vsak strokovnjak z omenjenega področja bo znal povedati, da takšnega okolja ni. V vsakem okolju obstajajo nevarnosti, ki pa jih s pregledi in drugimi načini

ocenjevanja poskušamo minimalizirati in nanje biti pripravljeni, nikakor pa ne moremo prepoznati vseh tveganj, ki se lahko pripetijo. Pri igriščih govorimo tudi o koristnih tveganjih, ki morajo na igrišču biti prisotna, ker so le-ta motivacija za otroke. Da pa jih lahko identificiramo, moramo poznati razvojne faze otroka.

Dodatno zmedo v slovenskem prostoru, kaj je strokovno usposobljen preglednik, je povzročil tudi 8a. člen Pravilnika o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca, kjer je zapisano tako, da dejansko nihče v Sloveniji ne izpolnjuje omenjenega pogoja. Namreč akreditacija, ki je omenjena v EU prostoru, ne obstaja ali registracija za opravljanje dejavnosti varnosti pri delu oziroma izdano dovoljenje ne pokriva področja pregledov otroških igral. Tudi 5 letne izkušnje inštitucije, ki se vežejo na vpis v register pravnih oseb ne more biti ustrezn kriterij o dokazu ustrezne strokovne usposobljenosti preglednika. Kajti po tem tekem, bi lahko vsak pravni subjekt, ki je v register vpisan več kot 5 let, ne glede na dejavnost, ki jo izvaja, izvajal preglede. Je to res prava odgovornost in strokovna usposobljenost?

Tudi z osnutkom Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca, ki je v obravnavi od leta 2016, se ta neskladja celostno ne odpravljajo. V samem osnutku je še vedno nejasnih kar nekaj postavk. Tudi ta, kako je z veljavo potrdil, ki so bila izdana v času veljave sedanjega Pravilnika. Namreč nihče ne izpolnjuje pogoja kot izvajalec usposabljanj in preglednik ustreznosti igrišč.

Saj vendar govorimo o odgovornosti, mar ne?

Vir fotografije: svetovni splet

